

عنوان مقاله:

تاثیر یادگیری سیار بر خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پژوهش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فائزه عبدلی نژاد - کارشناسی ارشد، رشته مدیریت آموزشی، دانشگاه اصفهان

نسرین چمنی - کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اصفهان

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: یادگیری سیار تحت یک مدل بهینه ای از یادگیری الکترونیکی به اکتساب یک نوع نگرش یادانش و یا مهارت با استفاده از فناوری های سیار اشاره می کند که از طریق فناوری های سیار چون تلفن همراه های هوشمند، تبلت ها، لپ تاپ ها و غیره صورت می گیرد. Nasrin@۱۳۷۲ روش: این مقاله مروری بوده و اطلاعات مربوط به آن از طریق جستجوی مقالات فارسی و انگلیسی زبان، بر اساس اهداف اصلی مطالعه در داده پایگاه های معتبر علمی، Google، Magiran، SID، Web of Sciences، Scholar و نیز مطالعات کتابخانه ای با کلید واژه های یادگیری سیار، خودکارآمدی، انگیزش تحصیلی مورد جستجو قرار گرفت. یافته ها: یافته ها حاکی از آن است که در صورتی که امکانات لازم برای تدریس در یادگیری سیار مهیا باشد، تاثیرات مثبتی بر ویژگی های دانش آموزان از جمله انگیزه های تحصیلی، پیشرفت تحصیلی، خودکارآمدی، نگرش مثبت، باورهای مثبت یادگیری، یادگیری مستقل و یادداری، خودکنترلی و خودتنظیمی، عملکرد تحصیلی، خود راهبری، افزایش خودپنداره، اعتماد به نفس، به رسمیت شناختن تفاوت های فردی یادگیرندگان، کاهش انزوای افراد، خود نظم دهی و افزایش مهارت های فراشناختی، همکاری، اشتراک اطلاعات، ارائه سریع بازخورد از آموخته ها، آموزش مادام العمر داشته باشد. نتیجه گیری: به طور کلی می توان گفت یادگیری سیار بر خودکارآمدی و انگیزش تحصیلی تاثیر معنادار دارد.

کلمات کلیدی:

یادگیری سیار، خودکارآمدی، انگیزش تحصیلی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1621487>

